

QRX nr 2/98

Utskick från SUNDSVALLS RADIOAMATÖRER
Box 173, 851 03 SUNDSVALL, POSTGIRO 79 16 23-2
Hemsida internet: <http://www.sk3bg.se>

MÅNADENS KLUBBPROFIL

Klubbprofil:	SM3BJV Gunnar Grönberg
Bor:	Villa i byn Backås, (tillhörande Timrå kommun) strax söder om gränsen till Ångermanland.
Ålder:	47 år
Civilstånd:	Gift med Marie, 6 barn och 1 barnbarn.
Yrke:	Fartygsinspektör

Gunnar som skulle bli båtbyggare, men hans allergi satte stopp för den pojkdrommen så en annan pojkdrom blev hans yrke och hans hobby. Gunnar säger: "Jag har ett privilegierat jobb där jag får ha min hobby som yrke och det är få människor förunnat."

Gunnar är amatören som t o m har en DRAKE kortvågsstationen i garaget.- "Allt för att man ska kunna hänga med när man arbetar i garaget", säger Gunnar.

Gunnar, entusiasten, som är fotograf och naturälskare samtidigt som han tar till sig allt om den nya radio-tele- och datatekniken. Han är med och projekterar och ritlar på hur ny teknik skall kunna byggas in i alla Kustbevakningens båtar. Gunnar är en innovationsmänniska där alla idéerna gör: - allt omöjligt möjligt, och - allt går ej till går, o.s.v. Gunnar är amatören som ständigt har sin kortvågsradio med sig i bagaget när han ute och reser.

Hur började Ditt intresse för radio Gunnar?

Redan som liten grabb ville jag bli båtbyggare, men min allergi hindrade mig.

Däremot kunde ingen hindra mig från att segla, åka olika båtar etc. Som 12 åring besökte jag SM5BDR Stig Smedman i Tullinge, numera silent key. Jag vill påstå att han var dåtidens "Elmer" för mig. Besöken i hans radioschack blev många och därmed öppnades dörren för mig att med dåtidens elektronik

och experimentlystnad bygga förstärkare etc. Jag minns att jag höll egna radioprogram för mina föräldrar osv och det intresset bara växte och växte.

När jag gjorde min militärutbildning så sökte jag naturligtvis till flottan och jag sa till mönstringsförfattaren att jag ville kombinera den utbildningen med någon form av elektronik. Jag blev uttagen till radar-teknikerutbildning och på den vägen är det, skrattar Gunnar.

Tillsammans med "Gnistarna" på jagaren Småland ökade mitt intresse för amatörradio. Min utbildning till radartechniker blev också den yrkesbana jag valde och det gjorde att jag 1972 kom till Arlanda. Där fanns ett stort gäng

med radioamatörer, bland annat SM5FY Nils. Mycket av sambandstrafiken till SAS-flygplanen i Sovjetunionen måste då ske på kortvåg, p g a Sovjetunionens hårda hållning. Kortvågstrafiken var en del av vardagen för mig. 1973 tog jag dåvarande T-certifikatet. Därefter började jag själv träna telegrafi och våren 1974 avlade jag C-certifikatet och i slutet av det året avlade jag A-certifikatet. På den tiden fick man först ett B-certifikat under ett år. Under det året skulle man ha kört minst 250 verifierande CW QSO:n innan man fick ut A-licensen.

Hur kom det sig att du blev SM3?

1977 sökte jag till Midlanda flygplats och fick jobbet och därmed gick flyttlasset norrut och sedan dess har jag bott i Timrå kommun, säger Gunnar. "Jag har provat på några olika jobb sedan dess." På 80 talet arbetade jag en kort tid som datatekniker på Amitron i Sundsvall för att därefter under några år vara egen företagare inom fartygselektronik. 1986 blev jag teleingenjör på Tullverket som sedan blev Kustbevakningen år 1988.

Vad gör en Fartygsinspektör vid Kustbevakningen?

Fartygsinspektör innebär att jag inspekterar alla Kustbevakningens båtar och har ansvar över att tekniken ombord fungerar, men även att manskapet kan utrustningen ombord. Idag är 70 % av allt ombord datoriserat, ex vis radar, autopilot för att inte tala om alla sjökorten som ligger i en dator.

Vad är Kustbevakningens uppgift?

Vi lyder under försvarsmakten men är ändå en civil myndighet. Kort sagt kan man säga att

Kustbevakningen har både tullmannens och polis-mannens befogenheter till sjöss, när det gäller gränsövervakning, fiskeövervakning, sjötrafikövervakning, men även miljötillsynen inom olja, gas och bränder till sjöss.

Kustbevakningen är indelad i 4 regioner och jag ansvarar för norra och östra delen så det är Stockholm och norrut som gäller för mig. Kustbevakningen finns i stort sett representerade i alla sjöstäder. Totalt har vi cirka 50 fartyg och ca 40 båtar (fartyg = över 20 meter lång, båt = mindre än 20 meter lång), så det blir många mil och sjömil för mig, skrattar Gunnar.

Om vi går tillbaka till amatörradion Gunnar. Hur ser det ut i radioschacket?

Först och främst är jag oerhört glad över mitt nuvarande QTH. Marie och jag flyttade hit för drygt 4 år sedan. Ett QTH som är valt med omsorg. Som du ser, Jörgen finns det inte en enda synlig

granne. Dessutom är störnivån på kortvågen näst intill obefintlig, oavsett vilken årstid det är. För att bevisa detta slår Gunnar på sin Kenwood TS450S och på 80 meter hörs svaga S1 och S2 amatörsignaler, inga störningar här inte. Fantastiskt, säger en glad Gunnar och fortsätter Kenwood slutsteg samt en 3 elements beam monterad i en ca 32 meter hög mast samt ytterligare några meter upp en 16 elements beam för 2 meter. Dipoler samt vertikal för 40 meter. Ett antal datorer hopkopplade i ett nätverk och därmed även utrustning för RTTY och SSTV. Jag planerar att sätta upp ytterligare en mast på ca 40 meters höjd med en beam för 7 MHz.

Hur många QSO:n har det blivit?

Inte så mycket i antal, ca 8 000 QSO:n, men däremot många timmar beroende på mitt enorma intresse för de digitala trafiksätten.

Du är ganska ensam som kör SSTV i vår klubb. Vad är tjustringen med SSTV? (Slow scan television)

Här får jag min andra hobby tillfredsställd nämligen foto och videofilmning. Det roliga med SSTV är att det ger en dimension till inom amatörradion, nämligen bilden, upplevelsekänslan. Med dagens datorer och bildformat ger detta en upplevelse som fler och fler radioamatörer upptäcker, säger Gunnar.

Minns du något speciellt QSO?

Jag var i Norge och bodde på fjällhotellet GEILO på Hadangervidda. Eftersom kortvågsstationen var en del av bagaget var det naturligt att ringa till hotellet och fråga om jag kunde få köra radio från hotellet.

Hotellägaren visade sig vara en radioamatör så denna gång blev svaret ja på en gång. Jag fick en vindskupa för att få närheten till taket o.s.v. En kväll när jag sitter och kör QSO med SM3BRA Christer, knackar det på rumsdörren och en hotellgäst som är väldigt danssugen säger att jag stör orkesterns stora

högtalare. Jag lovar att sluta men skall bara avsluta QSO:et, då händer det som inte får hända. Membranen i de stora högtalarna går sönder. Jag skämdes, hotellägaren tittade på mig men sa inte ett enda ord, men jag förstod vad han tänkte, säger Gunnar och ruskar på huvudet. Nästa morgon var denna händelse det stora samtalsämnet vid frukostbordet. Oj, oj, oj vad jag skämdes.

Hur tror du att amatörradiohobbyn ser ut omkring år 2005?

Jag hoppas att telegrafen inte försvinner, men jag tror att den blir av underordnad betydelse ju mer datatekniken tar över. Jag tror att vi får se en integrerad kortvågsstation med inbyggd dator som både styr loggprogram och antenner och "RadioInternet", en videokamera för SSTV och så vidare. All utveckling går mot att mer och mer integreras i en samma utrustning.

Du som är "datafreak". Vad tror du om millennieskiftet för våra datorer?

Det är absolut inget som bekymrar mig.

Tror du att Internet är på gott eller ont för amatörradion?

På gott. Internet är kunskapsmediat där det bara är att tanka hem de filer man vill ha, för att inte tala om e-mail. Det finns inget så personligt som just e-mail, man kan skicka bilder, filer etc, få svar på en gång eller när det passar för mottagaren, ett svar som oftast genererar en ny fråga, ett nytt svar o.s.v.

Varje morgon börjar jag att dricka kaffe och en macka medan jag kollar mina mail och det är också det sista jag gör innan jag tar John Blund i handen. Internet har och kommer att förändra mig å andra i det dagliga livet. Däremot ser jag den inte som ett hot mot vår hobby, för trots allt är det ju bara 12 000 radioamatörer i Sverige men drygt en miljon internetabonnemang.

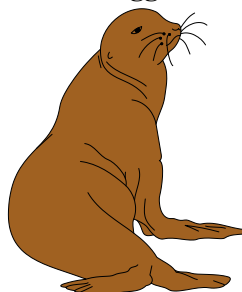
Hur har du det på sjösidan?

Jag är tillverkad på sjön, uppväxt på sjön. Båtlivet ger en ytterligare dimension i mitt och Maries liv.

De sista två åren har vi haft vår båt upplagd i Fagerviks hamn beroende på engagemanget med det nya QTH:et. Men till våren väntar ca 50 förberedelsetimmar innan sjösättning och därefter minst lika mycket tid vid bryggan innan vi kan segla ut på försommaren. Givetvis är både, amatörradio och datorer hopkopplade för framtida QSO:n. Båten är en Targa 96, en motorseglare 9,60 m, en båt vi ägt sedan 1991.

Att sjön betyder mycket för Gunnar förstår man, för under våra fyra timmar tillsammans denna lördag hinner Gunnar koppla upp sig 2 ggr på Internet allt för att följa den spännande Withbreadseglingen. För att följa det hela så flyttar Gunnar nålar på amatörradiokartan och säger, "här ligger dom just nu" samtidigt en koll i e-postlådan, ett brev besvaras.

Har du något "smultronställe" för dina strandhugg?

Stora Nassa och Fredlarna, två mindre öar långt ute i Stockholms skärgård. Här är det lite folk, det är lugnt och skönt, mycket sjöfåglar, säl och framför allt orörd natur, det är motpolen mot Sandhamn, den stora turistorten för båtutrustare.

Vad har du för framtidsplaner?

Livets olika svåra livsöden har lärt mig och Marie att familjen är viktigast. Har man förmånen att ha hälsan så betyder det mycket mer än allt det materialistiska i vår värld. Det otäcka är att så många idag säger: "Vi har inte tid." "Det finns inte utrymme." "Vi orkar inte." Denna livsstil förpestar människans utveckling och då kan det vara lätt för människan att tappa fotfästet. En av anledningarna till vårt val av QTH är just **närheten till Naturen och närheten till Livet**, säger Gunnar.

Då jag säger 73 för denna gång, tar Gunnar med sig motorsågen för att gå till skogs. Det gäller att se över vedförrådet. För vi eldar bara med ved i det här huset och då gäller det verkligen att se om sitt hus inför hösten, avslutar Gunnar med ett leende.

Vid pennan
SM3FJF/Jörgen